

KFIR

Klagenemnda for industrielle rettigheter

AVGJØRELSE

Sak: 21/00019
Dato: 3. september 2021

Klager: Matchless AS
Representert ved: Bryn Aarflot AS

Innklagede: Nosio S.p.A.
Representert ved: Tandberg Innovation AS

Klagenemnda for industrielle rettigheter sammensatt av følgende utvalg:

Elisabeth Ohm, Amund Grimstad og Maria Foskolos

har kommet fram til følgende

AVGJØRELSE

1 Kort fremstilling av saken:

- 2 Saken gjelder klage over Patentstyrets avgjørelse av 25. november 2020 hvor Patentstyret, etter innsigelse, opprettholdt beslutningen om å beslutte internasjonal registrering nr. 1317956, med søknadsnummer 201902628, ordmerket ANTERRA, gjeldende.

Varemerket ble den 15. oktober 2019 gitt virkning for følgende varer:

Klasse 33: Alcoholic beverages (except beers).

- 3 Matchless AS innleverte innsigelse basert på at det registrerte merket må oppheves etter varemerkeloven § 16 bokstav b, da innehaver har registrert merket i strid med god forretningsskikk. Innsigelsen er også basert på at den internasjonale registreringen mangler varemerkerettslig særpreg, jf. varemerkeloven § 14. Dette kravet ble av Patentstyret avvist da det innkom etter utløpet av innsigelsesfristen, jf. varemerkeloven § 26 andre ledd bokstav c.
- 4 Klage innkom 25. januar 2021. Patentstyret har vurdert klagen og ikke funnet det klart at den vil føre frem. Klagen ble deretter oversendt Klagenemnda for videre behandling den 1. mars 2021, jf. varemerkeloven § 51 andre ledd.

5 Grunnene for Patentstyrets vedtak er oppsummert som følger:

- Alle de fire kumulative vilkårene etter varemerkeloven § 16 bokstav b anses ikke oppfylt.
- Innsigers merke A'TERRA ble tatt i bruk som kjennetegn i Norge før den etterfølgende utpekingsdatoen til innehavers merke ANTERRA. Vilåret om at innsiger må ha tatt sitt merke, A'TERRA, i bruk før innehaver, og at merket fortsatt er i bruk, anses oppfylt.
- Merkene A'TERRA og ANTERRA anses forvekselbare. De har visuelle og fonetiske likheter, og har like forestillingsbilder gjennom ordet TERRA, som kan bety «jordsmonn» på italiensk og «land» på engelsk. All den tid innsigers ibruktatte merket brukes på samme varer som innehavers merke, nemlig varer i klasse 33, er vilåret etter varemerkeloven § 16 om at merkene må være forvekselbare oppfylt.
- Innehaver ble oppmerksom på innsigers ibruktatte merke, A'TERRA, i februar 2019, det vil si på samme tid som for innleveringen av den etterfølgende utpekning av ANTERRA i Norge. Dette vitner om at innehaver kjente til innsigers bruk av A'TERRA på den etterfølgende utpekingsdatoen for sitt merke ANTERRA.
- «Ond tro» forutsetter likevel at innleveringen av den etterfølgende utpekningen har skjedd i strid med god forretningsskikk. Patentstyret finner ikke at dette vilåret er oppfylt.

Innehaver hadde en intensjon om å beskytte sine egne interesser ved å ytterligere utpeke Norge, og sakens opplysninger taler mer i retning for at det var innsiger som handlet uredelig. Den etterfølgende utpekningen av Norge har dermed ikke skjedd i strid med god forretningsskikk.

- Ettersom det siste av de fire kumulative vilkårene etter varemerkeloven § 16 bokstav b ikke er oppfylt, kan ikke innehaver anses å ha vært i ond tro.
- Innsigelsen blir imidlertid å forkaste og den internasjonale registreringen opprettholdes i sin helhet.

6 Klager har for Klagenemnda i korte trekk gjort gjeldende:

- Det anføres prinsipalt at innklagedes merke ANTERRA mangler iboende særpreg og er beskrivende for de aktuelle varene i klasse 33, jf. varemerkeloven § 14 første og andre ledd.
- Det anføres subsidiært at innleveringen av innklagedes merke er foretatt i ond tro, jf. varemerkeloven § 16 bokstav b, under henvisning til at klager er innehaver av og bruker kjennetegnet A'TERRA.

§ 14 første og andre ledd

- Kravet om at innklagedes merke ikke oppfyller registreringsvilkårene etter varemerkeloven § 14 ble avvist av Patentstyret, på grunn av at det ble ansett fremmet etter innsigelsesfristens utløp. Det følger likevel av varemerkeloven § 51 fjerde ledd andre punktum at Klagenemnda kan ta hensyn til forhold som ikke er berørt i klagen. At det i ny varemerkelov gjøres endringer for å angivelig «klargjøre praksis», vil ikke kunne legges til grunn før ny varemerkelov trer i kraft.
- Bestemmelsen i varemerkeloven § 27 fjerde ledd, som sier at Patentstyret kan fortsette innsigelsesbehandlingen hvis særlige grunner taler for det, kommer til anvendelse analogisk. Det foreligger her en pågående konflikt mellom partene og et behov for å få avklart gyldigheten av registreringen. Det vil være rettsøkonomisk svært uheldig å overlate dette spørsmålet til domstolen på nåværende stadium i saken.
- Når det gjelder særpreget av merket ANTERRA, er dette en sammentrekning av de italienske ordene AN og TERRA. Merkedelen TERRA, som kan oversettes til jord/jordsmonn, er direkte beskrivende for egenskaper ved eksempelvis vin, all den tid jordsmonnet druene er dyrket er avgjørende vinens kvalitet, og for hvordan vinen dufter og smaker. På fransk kalles dette «terroir». Det finnes svært mange viner som har navn bestående av ordene terra eller terroir.
- Det vises i denne sammenheng til vedlagte produktliste fra Vinmonopolet, som viser 117 viner bestående av ordelementet TERRA (bilag 4, side 6-9). På Vinmonopolet.no får man 1306 treff på ordet TERRA (bilag 4, side 10) og 404 treff på ordet TERRORIR (bilag 4, side 11). Det fantes også 30 registreringer bestående av ordet TERRA i det norske

varemerkeregisteret for varer i klasse 33, på innsigelsesinnleveringstidspunktet (bilag 4, side 23-25).

- Ordsammenstillingen ANTERRA i innklagedes merke betyr dermed «en jord», «et jordsmonn», eller «et terroir», noe en betydelig del av den norske omsetningskretsen for vin vil oppfatte. Det å sette et ord som kan oversettes til «en» foran det beskrivende ordet TERRA, uten mellomrom, gjør ikke merket tilstrekkelig særpreget som helhet. Innklagedes merke angir dermed en kvalitet ved varene i klasse 33, og vil oppfattes som informasjon om at man kan gjenkjenne jordsmonnet vindruene er dyrket i, når man smaker på vinen. Merket er videre blottet for varemerkerettslig særpreg.
- Det har ingen avgjørende betydning at ANTERRA har blitt godkjent til registrering i andre land, slik innklagede viser til.

§ 16 bokstav b

- Klager tok i bruk merket A'TERRA gjennom sitt datterselskap Matchless Brands AS da sistnevnte lanserte vinen A'Terra Pinot Noir på det norske markedet den 2. november 2018. 130,5 liter vin ble solgt allerede første dagen vinen var tilgjengelig på Vinmonopolet (bilag 2, side 4-5).
- Innklagede og klager hadde frem til kort tid før lanseringen av A'Terra Pinot Noir et samarbeid, hvor klager var grossist for enkelte av innklagedes viner i Norge. Denne samarbeidsavtalen er vedlagt i bilag 3, side 3-4. Avtalen er inngått mellom innklagede og selskapet Arctic Wine Imports AS, som senere byttet navn til Matchless Wines AS. Matchless Wines AS eies 100 % av klager, Matchless AS.
- Innklagede må ha hatt faktisk kunnskap om klagers bruk av kjennetegnet A'TERRA i Norge på den etterfølgende utpekningdagen for innklagedes internasjonale registrering nr. 1317956, ANTERRA, det vil si, den 6. februar 2019, av Norge. Alt tyder på at dette var grunnen til at innklagede foretok en ytterligere utpekning av Norge, som eneste nye land under den internasjonale registreringen. En slik faktisk kjennskap har Patentstyret derfor helt riktig lagt til grunn i sin avgjørelse.
- Kort tid etter innklagedes etterfølgende utpekning av Norge, fremmet innklagede krav mot klager og dennes italienske vinprodusent. Det ble tatt ut begjæring om midlertidig forføyning mot klagers bruk av A'TERRA, på grunn av et angivelig varemerkeinnngrep. Begjæringen førte imidlertid ikke frem. Vinproduktet A'TERRA er derfor fremdeles tilgjengelig hos Vinmonopolet.
- Patentstyret anså at tre av de totalt fire vilkårene etter varemerkeloven § 16 bokstav b var oppfylt. Klager mener at også vilkåret om at den etterfølgende utpekningen må anses å ha skjedd i strid med god forretningsskikk er oppfylt. Innklagede har gjennom sin opptreden i forkant handlet i strid med god forretningsskikk, gjennom denne etterfølgende utpekning av Norge.

- Klagenemnda bes dermed om å omgjøre Patentstyrets avgjørelse, og oppheve beslutningen om å gi den internasjonale registreringen virkning i Norge.

7 Innklagede har for Klagenemnda i korte trekk gjort gjeldende:

- Innklagede er av den oppfatning at Patentstyrets avgjørelse er korrekt.

§ 14 første og andre ledd

- Klagers anførsel etter varemerkeloven § 14 ble ikke anført sammen med innleveringen av innsigelsen for Patentstyret, og innen innsigelsesfristen. Innsigelsesperioden utløp i denne saken den 21. januar 2020, mens anførselen etter varemerkeloven § 14 første og andre ledd ble først fremmet av klager i brev av 13. februar 2020. På grunn av dette kan ikke Klagenemnda ta stilling til klagers anførsel etter varemerkeloven § 14.
- Riktignok har Klagenemnda i enkelte saker nektet et merke for flere varer/tjenester enn Patentstyret. Dette er riktig av Klagenemnda å kunne gjøre i *ex partes*-saker, men ikke i *inter partes*-sak som denne.
- På grunn av at lovteksten i varemerkeloven § 51 fjerde ledd har blitt tolket uriktig eller utvidende, har dette blitt vedtatt presisert til endringene til ny varemerkelov, hvor ordlyden er som følger:

«Ved klage over avgjørelse av innsigelse eller krav om administrativ overprøving kan Klagenemnden likevel bare ta hensyn til forhold som er berørt i innsigelsen eller kravet. Ved administrativ overprøving kan klagebehandlingen ikke fortsette hvis klagen er trukket tilbake.»

- Selv om den nye loven ennå ikke er trådt i kraft, fremkommer det klart av forarbeidene, Ot. Prop. 43 LS 2019–2020, side 105 og 98, at dette skal være en klargjøring av praksis.
- Selv om det er prosessøkonomisk at Klagenemnda tar stilling til nye anførsler, omgår man med dette én instans i klagebehandlingen. Den tapende part må følgelig gå til domstolene for å påklage det aktuelle rettsforholdet, noe som er kostbart og tidkrevende. Klagenemndas «hjelp & tips» om innlevering av klage på kfir.no kan ikke anses som rettslig bindende i spørsmålet om adgangen til å ta stilling til nye anførsler.
- Klagenemnda bes med dette om å avvise klagers prinsipale påstand.
- For øvrig har ANTERRA blitt ansett som særpreget i de landene hvor merket er søkt registrert. Merket er videre blitt ansett særpreget av Patentstyret. At merket er godkjent i Norge, som i utgangspunktet har en «streng» praksis, gir en god indikasjon på at ANTERRA oppfyller varemerkelovens krav til særpreg.
- Det foreligger ingen direkte forbindelse mellom merketeksten ANTERRA og alkoholholdige drikker i klasse 33. Riktignok betyr TERRA jord/jordsmonn, og det er viktig med jord og

jordsmonn for å dyrke druer og vinproduksjon, men dette er ikke tilstrekkelig for å anse merket ANTERRA som beskrivende eller for å være uten særpreg. Betydningen «enjord», som ANTERRA kan oversettes til, er særpreget for de aktuelle varene. At flere jurisdiksjoner har godkjent merket er en god indikasjon på at Patentstyret her er i harmoni med andre land.

§ 16 bokstav b

- Distribusjonsavtalen mellom Arctic Wine Imports AS – som i dag eies av klager – og innklagede fra 2014, om salg av vin under varemerket ANTERRA, gir ikke en rettighet til varemerket eller til å innlevere en varemerkesøknad. I løpet av tiden innklagede samarbeidet med klager, det vil si, frem til 2018, søkte innklagede med bistand av samarbeidspartner (klager) om at vinen fikk de nødvendige tillatelser for import og salg, og for å komme inn på Vinmonopolets liste – hvilket den også gjorde.
- I februar 2019 ble innklagede oppmerksom på at Arctic Wine Imports AS hadde startet import av Pinot Noir, men som ble produsert av et annet italiensk selskap (Company Cantina Ponte di Piave), under varemerket A'TERRA. Og dette ble gjort ved bruk av godkjennelsen fra Vinmonopolet som ble gitt innklagedes vin ANTERRA. Innklagede ble også oppmerksom på at et identisk foretaksnavn som innklagedes, nemlig Nosio AS, ble opprettet i Brønnøysundregisteret i august 2018. Nosio AS har tilknytning til klagers selskaper, noe som følger av en skjermdump fra Proff.no.
- Etter opphøret av samarbeidsavtalen har klager ønsket å utnytte det som ble oppnådd i perioden partene samarbeidet, inkludert det å komme med på Vinmonopolets liste. På grunn av samarbeidsavtalen har det vært kunnskap om produktene, men det er klager som har handlet i strid med god forretningsskikk gjennom å innlevere en varemerkesøknad for A'TERRA, det vil si norsk varemerkesøknadnr. 201904148, innlevert den 21. mars 2019. Denne søknaden har dårligere prioritet enn innklagedes etterfølgende utpekning av Norge for varemerket ANTERRA.
- At klager har handlet i strid med god forretningsskikk undertøttes også av at klager forsøkte å innføre en endring i Vinmonopolets liste ved å påberope en skrivefeil. Det vil si, at vinens navn var A'TERRA og ikke ANTERRA. Dette ble ikke godkjent av Vinmonopolet, som fjernet A'TERRA fra sin offisielle liste. Beslutningen ble påklaget til Nemnd for prøving av AS Vinmonopolets beslutninger om innkjøp mv., som heller ikke ga klager medhold (innklagedes bilag nr. 4).
- Innklagede har gjennom innleveringen av den etterfølgende utpekningen av Norge, som også ble lagt til grunn av Patentstyret, «en intensjon om å beskytte sine egne interesser». Dette var den reelle interessen for å også utpeke Norge. Det var ikke noe «plutselig» ved denne utpekningen, slik klager hevder. Innklagede hadde allerede en internasjonal registrering, IR 1317956, ANTERRA, og i tillegg til den etterfølgende utpekningen av Norge, også utpekt andre land med etterfølgende utpekninger.

- Vilkåret om at innklagede har handlet i strid med god forretningsskikk er etter dette ikke oppfylt, jf. varemerkeloven § 16 bokstav b.
- Klagers subsidiære påstand må også derfor forkastes.
- Klagenemnda bes om å fastholde Patentstyrets avgjørelse og forkaste innsigelsen. Hva gjelder klagers prinsipale anførsel, så må denne avvises.

8 Klagenemnda skal uttale:

9 Klagenemnda er kommet til samme resultat som Patentstyret.

- 10 For Klagenemnda står saken i en noe annen stilling enn det den gjorde for Patentstyret.
- 11 Under klagebehandlingen er det fremsatt et nytt rettsgrunnlag for opphevelse av internasjonal registrering nr. 1317956, ordmerket ANTERRA, nemlig at merket er beskrivende og mangler særpreg etter varemerkeloven § 14 første og andre ledd. Dette rettsgrunnlaget ble riktignok fremmet for Patentstyret, men etter innsigelsesfristens utløp, og ble dermed avvist av Patentstyret med hjemmel i varemerkeloven § 26 andre ledd bokstav c.
- 12 Klagenemnda selv kan «ta opp både rettslige og faktiske forhold som ikke var fremme under behandlingen i Patentstyrets første avdeling, og som heller ikke er berørt i klagen», jf. Ot.prp.nr. 98 (2008-2009) s. 79. For Klagenemnda er det – slik saken er opplyst – «hensynet til å oppnå riktige registreringsavgjørelser» som må veie tyngst, jf. ot.prp.nr. 98 (2008-2009) s. 79.
- 13 Klagenemnda anser klagers krav etter varemerkeloven § 14 første og andre ledd for å innebære et rettslig og faktisk forhold som *var* fremme under Patentstyrets behandling av saken. Kravet må for øvrig også anses for å være et «forhold som er berørt i innsigelsen» som Klagenemnda kan ta hensyn til, jf. ordlyden til ny bestemmelse i varemerkeloven § 51 fjerde ledd, som vist til av innklagede. Kravet om at ANTERRA er beskrivende og mangler særpreg etter varemerkeloven § 14, ble som nevnt anført av klager for Patentstyret. Innklagede ble også gitt anledning til å imøtegå kravet, men ba Patentstyret om å ta stilling til om kravet kunne tas til følge, før man eventuelt kom med kommentarer. Selv om kravet ikke ble prøvd materielt, var det likevel fremme for Patentstyret, og innklagede ble i denne sammenheng også gitt en reell mulighet for kontradiksjon.
- 14 Klagenemnda vil dermed i det følgende foreta en reell vurdering av om ordmerket ANTERRA oppfyller varemerkelovens krav til særpreg, jf. § 14 første og andre ledd.
- 15 I vurderingen av om merket skal kunne registreres som et varemerke, må de alminnelige registreringsvilkårene etter varemerkeloven § 14 være oppfylt. I henhold til varemerkeloven § 14 andre ledd bokstav a, kan et varemerke ikke registreres dersom det utelukkende eller bare med uvesentlige endringer eller tillegg består av en angivelse som angir egenskaper ved

varene. I tillegg må merket oppfylle kravet til særpreg, jf. vilkåret i varemerkeloven § 14 første ledd.

- 16 Høyesterett har uttalt i HR-2001-1049 GOD MORGON at ved tolkningen av varemerkeloven § 14 første og andre ledd skal det legges vekt på varemerkedirektivets (2008/95) ordlyd og formål, og på praksis fra EU-organene knyttet til direktivet, og til de tilsvarende bestemmelsene i varemerkeforordningen (207/2009). Dette er fulgt opp i HR-2016-1993-A PANGEA AS og HR-2016-2239-A ROUTE 66.
- 17 Det følger av fortalen til varemerkedirektivet punkt 11, at formålet med den rettsbeskyttelse som oppnås ved registrering av varemerker, bl.a. er å sikre varemerkets funksjon som en angivelse av varenes kommersielle opprinnelse. EU-domstolen har lagt særlig vekt på at varemerker skal være garantier for de merkede varers kommersielle opprinnelse overfor forbrukerne (garantifunksjonen), slik at forbrukerne, uten fare for forveksling, kan oppfatte forskjeller mellom varer fra forskjellige næringsdrivende, jf. EU-domstolens avgjørelser i sakene C-39/97 Canon og C-299/99 Philips/Remington.
- 18 Spørsmålet om et varemerke mangler særpreg eller er beskrivende, skal vurderes i relasjon til de varer eller tjenester merket er søkt registrert for, jf. EU-domstolens avgjørelse i sak C-273/05 P Celltech, og i betraktning av hvordan gjennomsnittsforbrukeren av disse varer eller tjenester vil oppfatte merket.
- 19 Gjennomsnittsforbrukeren for de aktuelle varene i klasse 33 vil både være private sluttbrukere og næringsdrivende. Gjennomsnittsforbrukeren skal anses å være alminnelig opplyst, rimelig oppmerksom og velinformert, jf. sak C-210/96 Gut Springenheide.
- 20 Rettspraksis viser at det må være en tilstrekkelig direkte og spesifikk forbindelse mellom varemerket og de aktuelle varene eller tjenestene til at omsetningskretsen umiddelbart vil oppfatte merket som beskrivende for varene eller tjenestene eller egenskapene, jf. for eksempel T-19/04 Paperlab, avsnitt 25.
- 21 Det angjeldende merket er ordmerket ANTERRA og er gitt virkning for «alcoholic beverages (except beers)» i klasse 33.
- 22 Klagenemnda deler ikke klagers oppfatning om at gjennomsnittsforbrukeren direkte og umiddelbart vil oppfatte ordmerket ANTERRA som beskrivende for blant annet vin, i betydningen «en jord» eller «et jordsmonn». Merkedelen TERRA har kun en indirekte tilknytning til egenskaper ved alkoholiske drikker som er druebaserte ved at druerankene må stå i jord. TERRA kan derfor anses å ha en suggestiv betydning for de aktuelle varene. Det aktuelle merket er uansett ordsammenstillingen ANTERRA, som Klagenemnda anser å ha en normal grad av særpreg for «alcoholic beverages (except beers)» i klasse 33. ANTERRA vil ikke oppfattes med et betydningsinnhold som den norske gjennomsnittsforbrukeren direkte og umiddelbart vil oppfatte som en angivelse av kvalitet eller egenskaper ved de aktuelle varene, og må gå klar av nektelsesgrunnlagene i varemerkeloven § 14 første og andre ledd.

- 23 Klagenemnda går så over til å vurdere klagers subsidiære påstand om innklagedes internasjonale registrering nr. 1317956 er registrert i strid med varemerkeloven § 16 bokstav b.
- 24 Bestemmelsen er ment å skulle verne kjennetegn som er tatt i bruk, men som ikke er registrert eller innarbeidet og dermed har oppnådd rettsvern som varemerker etter varemerkeloven §§ 1 og 3, jf. Lassen/Stenvik, Kjennetegnsrett, 2011, s 165.
- 25 Sentralt ved § 16 bokstav b er at den gjør et unntak fra «first to file»-prinsippet dersom søknaden er innlevert med objektiv kunnskap om en annens bruk av et varemerke og en subjektiv illojal hensikt.
- 26 Bestemmelsen oppstiller fire kumulative vilkår som må være oppfylt for at en registrering skal kunne settes til side som ugyldig:
- a) Kjennetegnene må være forvekselbare.
 - b) Klager må ha tatt det aktuelle merket i bruk som kjennetegn før søkeren (innklagede), og det må fortsatt være i bruk.
 - c) Innklagede må ha kjent til klagers bruk av merket på tidspunktet for innlevering av søknaden.
 - d) Leveringen må ha skjedd i strid med god forretningsskikk.
- 27 Det er klager som i denne saken har bevisbyrden for at bestemmelsens vilkår er oppfylt, jf. varemerkeloven § 26 andre ledd bokstav d. Dette innebærer at det kreves sannsynlighetsovervekt – mer enn 50 % sannsynlighet – for at bestemmelsens vilkår er oppfylt. Vurderingen må skje på bakgrunn av konkrete og objektive bevis, ikke på antagelser og sannsynligheter.
- 28 Klagenemnda er enig med Patentstyret i at vilkår a), b) og c) i varemerkeloven § 16 bokstav b er oppfylt er oppfylt. Det avgjørende er derfor om bestemmelsens vilkår d) også kan anses oppfylt eller ikke, det vil si om den etterfølgende utpekningen av Norge for ordmerket ANTERRA, under internasjonal registrering nr. 1317956, kan sies å være innlevert i strid med god forretningsskikk.
- 29 Vilkåret om at innleveringen av innleveringen må ha skjedd i strid med god forretningsskikk er i praksis tolket på samme måte som «bad faith» (ond tro) i varemerkedirektivet, se Klagenemndas avgjørelse i sak VM 13/053, Budweiser avsnitt 19, med henvisning til forarbeidene. Spørsmålet skal vurderes helhetlig, med subjektive momenter basert på objektive kriterier, se VM 13/053, Budweiser avsnitt 20, jf. C-320/12 Malaysia Dairy og C-529/07 Lindt Goldhase.

- 30 Det fremkommer av sakens opplysninger at det var et samarbeidsforhold mellom partene frem til mars 2018, hvor klager var importør/grossist for innklagedes viner. Gjennom dette samarbeidet bistod også klager innklagede med å få vinen Anterre Pinot Noir listeført og godkjent i Norge i 2017. Da samarbeidet mellom partene opphørte, forsøkte klager å endre produktnavnet til A'Terra Pinot Noir. Klager hevdet at det her var snakk om en skrivefeil (det skulle stå A'Terra, ikke Anterra), noe klager ikke fikk medhold i at var tilfellet av Nemnd for prøving av AS Vinmonopolets beslutninger om innkjøp mv., i avgjørelse av 29. januar 2020. Nemnda la til grunn at det fra klagers side forelå et forsøk på å manipulere godkjennelsen innklagede, Nosia S.p.a, hadde fått, ved å utgi seg for å være samme selskap gjennom å bruke navnet Nosia AS.
- 31 Klagenemnda finner i likhet med Patentstyret at man her ikke står overfor en situasjon hvor innklagede kan sies å ha opptrådt i strid med god forretningsskikk, men at mye heller taler for at det er klager som har opptrådt uredelig. Det vises eksempelvis til omtalte avgjørelse fra Nemnd for prøving av AS Vinmonopolets beslutninger om innkjøp mv., som la til grunn at klager hadde forsøkt å manipulere godkjenningen for salg på Vinmonopolet som var tildelt innklagede. På tidspunktet for når partene avsluttet samarbeidet, hadde innklagede allerede en internasjonal varemerkeregistrering for ordet ANTERRA, som har internasjonal registreringsdag den 21. juli 2016. At innklagede derfor, særlig etter å ha fått kjennskap om at klager og tidligere samarbeidspartner forsøkte å benytte et lignende merke i Norge, nemlig A'TERRA, foretar en ytterligere utpekning av Norge gjennom Madridprotokollen, taler mer for et reelt behov for innklagede å beskytte sine rettslige interesser, enn at man har hatt uredelige hensikter. Innklagede må videre kunne sies å ha hatt en intensjon om å bruke merket ANTERRA, all den tid man søkte om listeføring av produktet Anterre Pinot Noir hos Vinmonopolet i 2017. Riktignok ble det søkt om listeføring av *Anterre* Pinot Noir, og ikke Anterra Pinot Noir, men Klagenemnda kan ikke se at det fremgår noe av sakens opplysninger som taler for at innklagede likevel ikke har hatt en intensjon om å bruke merket ANTERRA for vin i Norge. Dette understøttes også av at den internasjonale registreringsdagen for ordmerket ANTERRA som nevnt er av en eldre dato enn datoen for listeføringen hos Vinmonopolet.
- 32 På bakgrunn av dette legger Klagenemnda til grunn at innleveringen av innklagedes etterfølgende utpekning ikke har skjedd i strid med god forretningsskikk. Ettersom ett av de kumulative vilkårene i varemerkelovens § 16 bokstav b her ikke anses oppfylt, er heller ikke innklagedes internasjonale registrering nr. 1317956 registrert i strid med bestemmelsen.
- 33 Klagenemnda har kommet til at klagers prinsipale og subsidære anførsler må avvises og at klagen må forkastes i sin helhet.

Det avsies slik

Slutning

1 Klagen forkastes.

Elisabeth Ohm
(sign.)

Amund Grimstad
(sign.)

Maria Foskolos
(sign.)